

Den personlige dannelsen har alltid vært en viktig del av diakonifaget, sier studierektor Anders Bergem.

ET ÅR I ET NØTTESKALL

Kirkens oppdrag overformennesker i utsatte livssituasjoner – diaconi. Det er hovedtema for det ettårige studiet i diaconi ved Den teologiske høgskolen (Diatehs) på Diakonhjemmets høgskolesenter.

Søkere må ha fullført en treårig utdanning på helse- eller sosialområdet, eller ha tilsvarende pedagogisk utdanning. For å kvalifisere som diakon i Den norske kirke, trenger man kristendom grunnfag i tillegg.

Hovedelementene i studiet er som følger:

Diakoniens teologi (diakonikk), der ulike sider av det teologiske grunnlaget for diakonien gjennomgås.

Sjelesorg, der en arbeider med de grunnleggende teologiske elementene som inngår i den samtalerosessen som sjelesorgen er.

Fordypning, der den enkelte kan velge å fordype seg innenfor emner knyttet til diakonalt arbeid innen en menighet eller på institusjon – eller innen internasjonal diaconi.

Praksis: Praksis-undervisningen tillegges stor vekt, med en periode i menighet og en valgfri praksis knyttet til fordypningsemnet.

Diakonihistorie, der diakonien i de viktigste kirkehistoriske epokene fremstilles.

Diakonalt arbeid, der ulike sider av det mangfoldige diakonale arbeid vi i dag kan se i kirke og organisasjoner reflekteres og innøves.

Forkynnelse og liturgi, der en arbeider med kristen forkynnelse og liturgi innenfor rammen av diakonalt arbeid.

*Mer informasjon? Kontakt:
Studierektor Anders Bergem,
tlf. 22451910, evt. bergem@diakonhjemmet.no*

Studiet som vil pløye dypere

Studiet i diaconi vil bore dypere, sier studierektor Anders Bergem. Året skal modne studentenes dømmekraft og selvinnsikt, og gi økt frimodighet i yrkeshverdagen.

Det har jo vært der lenge, sier Bergem, som leder enheten med ansvar for diakonistudiet – Den teologiske høgskolen (Diatehs) ved Diakonhjemmets høgskolesenter.

– Vi får allerede sterke og gode tilbakemeldinger, særlig fra studenter som ikke jobber i rene diakonstil-

linger. De snakker om hvor verdi-full den eksistensielle ballasten er som de har fått med seg i diakoniatet, enten de nå jobber som lærere, sykepleiere, soshonomer eller diakoner. Men disse kvalitetene skal fokuseres enda tydeligere i den samlede fagplanen vår, sier Bergem til Steg.

– Studentene skal få bedre ballast til å avsløre skjulte eller underliggende verdier og ideologier i helse- og omsorgssektoren. Når noen snakker om at «...nei, dette er da et rent faglig spørsmål», bør det ringe en bjelle. Slike posisjoner blir alltid til i et samspill mellom det *personlige*, livssynet inkludert – og fagkunnskapen. Jeg bruker å si det slik: «I omsorgssektoren er det bare troende!» Vår fordel er at vi vet om det. Vi skal utfordre studentene til å bli tydelige på sin tro og sine livsverdier. Slik vil de stå rustet til å skape dialog, og rett og

slett bli bedre yrkesutøvere.

Bergem peker på en rekke aktuelle temaer som vil utfordre diakoner og diakonikandidaters åndelige og verdimeslige dømmekraft.

– Ta dødshjelp-debatten, for eksempel. Hvem er det man skal være «barmhjertig» mot? Er ikke resultatet mest en barmhjertighet mot dem som står rundt sykesengen – mot leger, helsearbeidere, pårørende? I slike saker må diakonistudentene utrustes til å identifisere de faktisk svake, og ta deres parti.

– For å kunne gå på dypet i møte med andre må man også ha gått på dypet med seg selv?

– Den personlige dannelsen har alltid vært en viktig del av faget. Vi gir studentene hjelpe til å pløye sin egen troshistorie. Den reiser spørsmål av typen: «Hva ligger til grunn for gudsbildet mitt? Hvilke faktorer og tradisjoner har preget mine forestillinger om kristen tro?».

Vi er opptatt av at studentene skal få utforske sin egen motivasjon for eventuelt å bli diakoner.

Av Asle Finnseth

Bergem mener diakonistudiet tilfører utdanningen til helse- og omsorgsarbeidere vesentlige grunnperspektiver. – Faget tar utgangspunkt i en åpenbaring: At alle er Guds medskapninger. Dette er en kategori som sprenger alle andre kategorier: som medmenneske, som en Gud elsker og Jesus har gått i døden for. Dette perspektivet bygger bro over kolossale forskjeller i status, ressurser, rase og så videre. Diaconen går aldri til en helt fremmed.